

عنوان مقاله:

بررسی روند رابطه معماری، طبیعت و انسان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم اصغری کلجاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود

بهرام سیاوش پور - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

در این مقاله به بررسی رابطه معماری، طبیعت و انسان که در توسعه های اخیر مورد غفلت قرار گرفته، پرداخته شده است. رابطه ای که در گذشته به خوبی پاسخ نیازهای جسمی و روحی انسان را برآورده می کرد که در حال حاضر توسعه صنعت و رشد تفکرات دنیا گرایانه خساراتی را به طبیعت، معماری و در نهایت خود انسان وارد نموده است. انسان همواره جزء لاینفک نظام اکولوژیک جهان می باشد که در جهت تکامل، عوامل و شرایطی در رشد و تعالی اش تاثیر گذار می باشد. انسان مجموعه پیچیده ای است از روح، ذهن و جسم. همان طور که جسم آدمی نیازمند غذا می باشد، ذهن و روح او نیز برای رسیدن به آرامش طالب عناصری است. در قرون اخیر با توجه به زندگی ماشینی و ساختمان های سر به فلک کشیده، انسان برای روح خسته و آرامش طلب خویش نیاز به طبیعت و جلوه های زیبای آن را بیش از گذشته احساس می کند. آن چه که در معماری امروزی بروز مشکل نموده است، تفکرات مدرن می باشد که رابطه انسان و طبیعت را تضعیف کرده و معماری شهرهای امروز را تهی از طبیعت پیش روی انسان عصر تکنولوژی قرار داده است. تحولاتی که در دوره های اخیر باعث شده با رشد فزاینده ای پیش به سوی صنعتی شدن برویم، آدمی را در مقابل طبیعت قرار داده است و رابطه بشر با طبیعت را مختل کرده است که این خود تهدیدی برای تعادل زندگی بشر محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

طبیعت، انسان، معماری، محیط، فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607777>

